

Sygn. akt III UK 56/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z odwołania K.S.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.
o emeryturę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 20 grudnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...].
z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od skarżącego K.S. na rzecz organu rentowego
ZUS Oddziału w R. 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w R. wyrokiem z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt IV U [...],
oddalił odwołanie K.S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.,
odmawiającej mu prawa do emerytury.

Sąd Apelacyjny w [...]. wyrokiem z dnia 30 listopada 2016 r., wydanym w
sprawie o sygn. akt III AUa [...], na skutek apelacji K.S. od powyższego wyroku
Sądu Okręgowego w R., oddalił apelację.

K.S. zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w [...]. z dnia 30 listopada 2016 r.
skargą kasacyjną w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. rażące naruszenie przepisów prawa materialnego, mające wpływ na

treść wyroku, polegające na rażącym naruszeniu art. 6 ust. 2 pkt 1a, 6 ust. 1 pkt 2 i 6 ust. 2 pkt 12 ustawy emerytalno-rentowej przez wadliwe przyjęcie, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na doliczenie do stażu pracy wnioskodawcy pozwalającego na przyznanie prawa do emerytury spornego okresu zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w W.;

2. rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, mające wpływ na treść wyroku, a polegające na rażącym naruszeniu art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez:

a. brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego, nieprawidłową ocenę oraz sprzeczność ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego,

b. przekroczenie granic swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegające na dokonaniu oceny dowodów w sposób dowolny i uchybiający zasadom logiki oraz doświadczenia życiowego, skutkujące przyjęciem, że zarówno zeznania świadków, jak i wnioskodawcy, nie stanowią wiarygodnego materiału dowodowego, potwierdzającego zatrudnienie K.S. w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w W.,

c. niewyjaśnienie w sposób jasny i logiczny motywów przyjętego rozstrzygnięcia, co w konsekwencji uniemożliwia przeprowadzenie rzetelnej analizy rozstrzygnięcia i jego podważenia w ramach dwuinstancyjnego postępowania,

d. brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego sprawy i przyjęcie, iż wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej w zakresie dotyczącym spornego okresu są niewiarygodne.

W związku z powyższym skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w [...]. oraz o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jako podstawę wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący podał przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 w związku z art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania K.S. wskazał, że zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] w sposób oczywisty narusza przepisy prawa, w szczególności art. 6 ust. 2 pkt 1a, 6 ust. 1 pkt 2 i 6 ust. 2 pkt 12 ustawy emerytalno-rentowej przez wadliwe przyjęcie, że zebrany w sprawie

materiał dowodowy nie pozwala na doliczenie do stażu pracy wnioskodawcy pozwalającego na przyznanie prawa do emerytury spornego okresu zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w W. Zdaniem skarżącego, skarga winna zostać przyjęta i podlegać rozpoznaniu także ze względu na fakt, że w sprawie pojawiają się zagadnienia prawne i zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie, a w szczególności art. 6 ust. 2 pkt 1a, 6 ust. 1 pkt 2 i 6 ust. 2 pkt 12 ustawy emerytalno-rentowej.

Odpowiedzią na powyższą skargę kasacyjną Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej i nieuzasadnionej oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według stawek przewidzianych prawem w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Organ rentowy wyjaśnił, iż w jego ocenie ustalenia Sądu zasługują na pełną aprobatę i w związku z tym zarzuty skarżącego są chybione.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest, jak wynika z art. 398⁴ § 2 k.p.c., wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określone są w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i tylko one podlegają badaniu w tej fazie postępowania, a przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje wtedy, gdy zachodzi choćby jedna z nich. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powinno zatem koncentrować się na wykazaniu istnienia takiej przesłanki, przy czym treść tego uzasadnienia musi być oparta na argumentacji ściśle jurystycznej. Wymaganie to pozostaje w merytorycznym i funkcjonalnym związku z konstrukcją skargi kasacyjnej, w której rozpoznanie skargi następuje tylko z przyczyn kwalifikowanych, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. wówczas, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, bądź istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, czy też zachodzi nieważność postępowania lub gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z potrzebą wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów oraz w związku z oczywistym uzasadnieniem skargi.

Odnosnie pierwszej z powołanych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wskazał, iż wyrok Sądu Apelacyjnego w [...]. w sposób oczywisty narusza przepisy prawa, a w szczególności art. 6 ust. 2 pkt 1a, 6 ust. 1 pkt 2 i 6 ust. 2 pkt 12 ustawy emerytalno-rentowej przez wadliwe przyjęcie, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na doliczenie do stażu pracy wnioskodawcy pozwalającego na przyznanie prawa do emerytury spornego okresu zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w W.. Sąd Najwyższy nie jest jednakże uprawniony do badania prawidłowości zarówno ustaleń faktycznych, jak i oceny dowodów, dokonanych przez sąd drugiej instancji. Sąd Najwyższy jako „sąd prawa”, rozpoznając nadzwyczajny środek odwoławczy w postaci skargi kasacyjnej, jest związany ustalonym stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Związanie to wyklucza nie tylko przeprowadzenie w jakimkolwiek zakresie dowodów, lecz także badanie, czy sąd drugiej instancji nie przekroczył granic swobodnej ich oceny. Ustrojową funkcją Sądu Najwyższego jest sprawowanie nadzoru judykacyjnego, w tym zapewnianie jednolitości orzecznictwa sądów powszechnych. Z tego punktu widzenia każdy zarzut skargi kasacyjnej, który ma na celu polemikę z ustaleniami faktycznymi sądu drugiej instancji, chociażby pod pozorem błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania określonych przepisów prawa materialnego, z uwagi na jego sprzeczność z art. 398³ § 3 k.p.c. jest *a limine* niedopuszczalny (postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 czerwca 2006 r., IV CSK 100/06, niepublikowane; z 10 sierpnia 2006 r., V CSK 211/06, niepublikowane).

Uzasadniając natomiast drugą z podanych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący podał, że zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, w postaci art. 6 ust. 2 pkt 1a, 6 ust. 1 pkt 2 i 6 ust. 2 pkt 12 ustawy emerytalno-rentowej. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie został w tym zakresie w żaden sposób uzasadniony. Tymczasem konstrukcyjne wymaganie skargi kasacyjnej przedstawienia uzasadnienia wniosku

o przyjęcie skargi do rozpoznania jest spełnione jedynie wtedy, gdy skarżący w wyodrębnionym - odrębnym od uzasadnienia podstaw kasacyjnych - wywodzie prawnym wykaże, że w sprawie występuje jedna z przesłanek przedsądu przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. W niniejszej sprawie takiego wyводу zabrakło. Tym samym wniosek o przyjęcie niniejszej skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie omawianej przesłanki nie zawiera argumentów, które mogłyby przekonać Sąd Najwyższy o konieczności rozstrzygnięcia przy merytorycznym rozpoznaniu skargi. Nie jest natomiast rzeczą Sądu Najwyższego doszukiwanie się wymaganej argumentacji w pozostałej części uzasadnienia skargi kasacyjnej (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7 grudnia 2007 r., III CSK 319/07). Gdyby nawet podjąć się próby jej odszukania, to i tak w rozpoznawanej sprawie nie byłoby to możliwe - w całym uzasadnieniu skargi brak jest wyjaśnienia wskazanej kwestii.

Biorąc powyższe pod rozwagę, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.